

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 15ης Μαΐου 2013*

«Ασφαλιστικά μέτρα — Οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο που περιέχονται στα παιχνίδια — Άρνηση της Επιτροπής να εγκρίνει εξ ολοκλήρου τις διατάξεις εθνικού δικαίου που κοινοποίησαν οι γερμανικές αρχές σχετικά με τη διατήρηση των οριακών τιμών για τις ουσίες αυτές — Αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων — Παραδεκτό — Επείγον — *Fumus boni juris* — Στάθμιση των συμφερόντων»

Στην υπόθεση T-198/12 R,

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και A. Wiedmann,

αιτούσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τη M. Πατακιά και τον G. Wilms,

καθής,

με αντικείμενο αίτηση με την οποία ζητείται να εγκριθεί, προσωρινώς, η διατήρηση των διατάξεων εθνικού δικαίου που κοινοποίησαν οι γερμανικές αρχές σχετικά με τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο που περιέχονται στα παιχνίδια μέχρι την επί της ουσίας απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Αντικείμενο της διαδικασίας

- 1 Η υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων αφορά την απόφαση C(2012) 1348 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2012, περί των διατάξεων του εθνικού δικαίου που κοινοποίησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σχετικά με τη διατήρηση των οριακών τιμών για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο, τον υδράργυρο, τις νιτροζαμίμες και τις νιτροζώσιμες ουσίες που περιέχονται στα παιχνίδια και μετά την ημερομηνία ενάρξεως εφαρμογής της οδηγίας 2009/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (EE L 170, σ. 1) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- 2 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δέχθηκε, για τις νιτροζαμίμες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, το αίτημα που της είχε υποβάλει η Γερμανική Κυβέρνηση κατ' εφαρμογήν του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, ζητώντας να εγκριθεί η διατήρηση των διατάξεων εθνικού δικαίου σχετικά με τις οριακές τιμές για τα προαναφερθέντα βαρέα μέταλλα. Όσον αφορά τις οριακές τιμές για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο και τον υδράργυρο –οι οποίες αντιστοιχούν στις τιμές που είχαν καθοριστεί από την οδηγία 88/378/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαΐου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών (ΕΕ L 187, σ. 1) (στο εξής: παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών)– η Επιτροπή απέρριψε, κατ' ουσίαν, το αίτημα της Γερμανικής Κυβερνήσεως και αποφάσισε ότι, στο μέλλον, θα εφαρμόζονταν οι οριακές τιμές που καθορίζονται από την οδηγία 2009/48 (στο εξής: νέα οδηγία περί παιχνιδιών).

Το νομικό πλαίσιο

Πρωτογενές δίκαιο

- 3 Το άρθρο 114, παράγραφοι 1 έως 7, ΣΛΕΕ ορίζει τα εξής:

«1. Εκτός αν ορίζουν άλλως οι Συνθήκες, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις για την πραγματοποίηση των στόχων του άρθρου 26. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο [...] εκδίδουν τα μέτρα τα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

[...]

3. Η Επιτροπή, στις προτάσεις της που προβλέπονται στην παράγραφο 1, σχετικά με την υγεία, την ασφάλεια, την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία των καταναλωτών, λαμβάνει ως βάση ένα υψηλό επίπεδο προστασίας, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη όσες νέες εξελίξεις βασίζονται σε επιστημονικά δεδομένα. Στα πλαίσια των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο επιδιώκουν επίσης την επίτευξη αυτού του στόχου.

4. Όταν, μετά τη θέσπιση μέτρου εναρμόνισης [...], ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 36 [...], τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους.

[...]

6. Η Επιτροπή, εντός έξι μηνών [από την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4], εγκρίνει ή απορρίπτει τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει εάν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ή συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, και εάν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Εάν η Επιτροπή δεν αποφασίσει εντός αυτής της περιόδου, οι εθνικές διατάξεις, περί των οποίων [η παράγραφος 4], λογίζονται ότι έχουν εγκριθεί.

Εάν η πολυπλοκότητα του αντικειμένου το δικαιολογεί, και δεν υπάρχει κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου, η Επιτροπή μπορεί να κοινοποιήσει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ότι η περίοδος η αναφερόμενη στην παρούσα παράγραφο μπορεί να παραταθεί μέχρι ένα εξάμηνο.

7. Οσάκις, σύμφωνα με την παράγραφο 6, επιτρέπεται σε ένα κράτος μέλος να διατηρήσει ή να εισαγάγει εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουσες από το μέτρο εναρμόνισης, η Επιτροπή εξετάζει πάραυτα μήπως πρέπει να προτείνει αναπροσαρμογή του εν λόγω μέτρου.»

Παράγωγο δίκαιο

Η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών

- 4 Κατά το άρθρο 2 της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών, τα παιχνίδια μπορούν να διατίθενται στην αγορά μόνον εφόσον δεν θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια ή/και την υγεία των χρηστών ή τρίτων, όταν χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τον προορισμό τους ή με άλλο προβλεπτό τρόπο, λαμβανομένης υπόψη της συνήθους συμπεριφοράς των παιδιών. Το παιχνίδι πρέπει να πληροί, στην κατάσταση στην οποία διατίθεται στο εμπόριο και λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας της προβλεπόμενης και κανονικής χρησιμοποίησής του, τις προϋποθέσεις ασφάλειας και υγείας που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- 5 Το παράρτημα II (με τίτλο «Βασικές απαιτήσεις ασφάλειας για τα παιχνίδια»), μέρος II (με τίτλο «Συγκεκριμένοι κίνδυνοι»), σημείο 3 (με τίτλο «Χημικές ιδιότητες»), της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών καθορίζει ως στόχο οριακές τιμές μέγιστης επιτρεπόμενης βιοδιαθεσιμότητας ανά ημέρα, μεταξύ άλλων, για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο. Οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας ορίζουν τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα μιας χημικής ουσίας η οποία μπορεί, λόγω της χρήσης των παιχνιδιών, να απορροφηθεί και να είναι διαθέσιμη για τις βιολογικές διαδικασίες στο ανθρώπινο σώμα. Οι οριακές αυτές τιμές βιοδιαθεσιμότητας δεν κάνουν διάκριση ανάλογα με τη σύσταση του υλικού του παιχνιδιού. Το παράρτημα II, μέρος II, σημείο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της εν λόγω οδηγίας καθορίζει, ειδικότερα, τις ακόλουθες οριακές τιμές, οι οποίες εκφράζουν τη μέγιστη ημερήσια επιτρεπόμενη βιοδιαθεσιμότητα σε μg: αντιμόνιο: 0,2· αρσενικό: 0,1· βάριο: 25,0· μόλυβδος: 0,7 και υδράργυρος: 0,5. Όσον αφορά τις νιτροζαμίμες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών δεν καθορίζει καμία οριακή τιμή.
- 6 Σε αυτή τη βάση, δυνάμει εντολής της Επιτροπής, η ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης κατήρτισε την ευρωπαϊκή εναρμονισμένη προδιαγραφή EN 71-3 «Ασφάλεια των παιχνιδιών» (στο εξής: EN 71-3), η οποία συνάγει από τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας «όρια μετανάστευσης» για τα υλικά των παιχνιδιών και περιγράφει μια διαδικασία βάσει της οποίας τα όρια αυτά μπορούν να προσδιοριστούν. Τα όρια μετανάστευσης προσδιορίζουν τη μέγιστη επιτρεπόμενη ποσότητα χημικής ουσίας η οποία μπορεί να μεταναστεύσει, δηλαδή να περάσει από ένα προϊόν προς τα έξω, για παράδειγμα να διεισδύσει στο δέρμα ή στα γαστρικά υγρά. Αν τηρούνται οι τιμές της EN 71-3, οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών λογίζονται ότι τηρούνται επίσης. Η EN 71-3 καθορίζει, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα όρια μετανάστευσης: αντιμόνιο: 60 mg/kg· αρσενικό: 25 mg/kg· βάριο: 1 000 mg/kg· μόλυβδος: 90 mg/kg και υδράργυρος: 60 mg/kg.

Η νέα οδηγία περί παιχνιδιών

- 7 Το 2003, η Επιτροπή αποφάσισε να αναθεωρήσει την παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών. Μετά από πληθώρα διαβουλεύσεων με εμπειρογνώμονες επί διαφόρων σχεδίων, υπέβαλε, στις αρχές του 2008, την πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ασφάλεια των παιχνιδιών, η οποία έγινε δεκτή από το Συμβούλιο στις 11 Μαΐου 2009, παρά την αντίθεση της Γερμανικής Κυβερνήσεως, και εκδόθηκε στις 18 Ιουνίου 2009 για να καταστεί η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Το παράρτημα II (με τίτλο «Ειδικές απαιτήσεις ασφάλειας»), μέρος III (με τίτλο «Χημικές ιδιότητες»), σημείο 13, της οδηγίας αυτής καθορίζει ευθέως τα όρια μετανάστευσης. Κάνει πλέον διάκριση με βάση τρεις συστάσεις της ύλης του παιχνιδιού ανάλογα με το αν είναι «ξηρή, εύθρυπτη, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτη», «υγρή ή κολλώδης» ή «που απομακρύνεται με ξύσιμο».

- 8 Το παράρτημα II, μέρος III, σημείο 13, της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών καθορίζει έτσι τα ακόλουθα όρια μετανάστευσης:

Στοιχείο	mg/kg σε ξηρή, εύθρυπτη, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτη ύλη του παιχνιδιού	mg/kg σε υγρή ή κολλώδη ύλη του παιχνιδιού	mg/kg σε υλικό παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο
Αντιμόνιο	45	11,3	560
Αρσενικό	3,8	0,9	47
Βάριο	4 500	1 125	56 000
Μόλυβδος	13,5	3,4	160
Υδράργυρος	7,5	1,9	94

- 9 Το άρθρο 54 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να μεταφέρουν την εν λόγω οδηγία στην εθνική τους έννομη τάξη το αργότερο μέχρι τις 20 Ιανουαρίου 2011 και να τις εφαρμόσουν από τις 20 Ιουλίου 2011. Το άρθρο 55 προβλέπει ωστόσο μία εξαίρεση, καθόσον το παράρτημα II, μέρος II, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών καταργείται μόλις από τις 20 Ιουλίου 2013. Οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που καθόριζε η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών, καθώς και τα όρια μετανάστευσης που συνάγονται από τις τιμές αυτές για τα υλικά που χρησιμεύουν για την κατασκευή των παιχνιδιών, εξακολουθούν συνεπώς να ισχύουν μέχρι τις 20 Ιουλίου 2013, μεταξύ άλλων όσον αφορά το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο.
- 10 Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, το άρθρο 55 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών αποτελεί ένα *lex specialis* που παρεκκλίνει από το άρθρο 54, οπότε, κατ' αυτήν, το παράρτημα II, μέρος III, σημείο 13, της εν λόγω οδηγίας, που αποτελεί την επίμαχη διάταξη εν προκειμένω, πρέπει να μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο μόνο στις 20 Ιουλίου 2013. Η Επιτροπή εκτιμά, αντιθέτως, ότι η προθεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο που προβλέπει το άρθρο 54 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών ισχύει και για τα βαρέα μέταλλα τα οποία αφορά η υπό κρίση διαφορά. Μόνο προς το συμφέρον της οικονομίας, το άρθρο 55 προέβλεψε μια μεταβατική προθεσμία λήγουσα στις 20 Ιουλίου 2013, προθεσμία κατά τη διάρκεια της οποίας τα παιχνίδια των οποίων οι χημικές ιδιότητες είναι σύμφωνες προς τις απαιτήσεις της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών μπορούν να συνεχίσουν να κατασκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο. Η διάταξη αυτή δεν αποσκοπεί στην παροχή στα κράτη μέλη μακρότερης προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο.

Το γερμανικό δίκαιο

- 11 Η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών μεταφέρθηκε στο γερμανικό δίκαιο με κανονιστική πράξη του 1989. Η κανονιστική πράξη περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο αναφέρεται στις απαιτήσεις ασφάλειας που έθετε το παράρτημα II της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών, το οποίο όριζε τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που ισχύουν, μεταξύ άλλων, για τα πέντε βαρέα μέταλλα, ήτοι το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο.
- 12 Το γερμανικό δίκαιο προσαρμόστηκε στη νέα νομική κατάσταση που προέκυψε μετά τη δημοσίευση της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών το 2011. Ωστόσο, ουδεμία τροποποίηση εισήχθη όσον αφορά τις οριακές τιμές των πέντε προαναφερθέντων βαρέων μετάλλων, διότι το παράρτημα II, μέρος III, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών παρέμενε σε ισχύ. Για τον λόγο αυτό, με έγγραφο οχλήσεως της 22ας Νοεμβρίου 2012, η Επιτροπή κίνησε κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, σύμφωνα με το άρθρο 258 ΣΛΕΕ, διαδικασία λόγω παραβάσεως για μερική μη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών. Με έγγραφο της 21ης Μαρτίου 2013, η

Γερμανική Κυβέρνηση απάντησε στο έγγραφο οχλήσεως, αρνούμενη ότι είχε τελέσει οποιαδήποτε παράβαση, με το αιτιολογικό ότι το παράρτημα II, μέρος III, της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών θα παρήγε τα αποτελέσματά του μόνο από τις 20 Ιουλίου 2013.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 13 Με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 2011, η Γερμανική Κυβέρνηση ζήτησε από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 ΣΛΕΕ, να εγκρίνει τη διατήρηση, και μετά την ημερομηνία της 20ής Ιουλίου 2013, των εθνικών της διατάξεων περί οριακών τιμών για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο (που είναι σύμφωνες προς το παράρτημα II, μέρος II, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών), καθώς και για τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες, με το αιτιολογικό ότι οι διατάξεις αυτές διασφάλιζαν ένα επίπεδο προστασίας της υγείας των παιδιών ανώτερο από εκείνο που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, στα όρια μετανάστευσης που καθόρισε η τελευταία αυτή οδηγία για τα παιχνίδια που μπορούν να ξυστούν. Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο, από τη σύγκριση με τις οριακές τιμές της EN 71-3 προκύπτει ότι τα εφαρμοστέα στο μέλλον όρια μετανάστευσης είναι υψηλότερα, όπως τούτο προκύπτει από τον ακόλουθο πίνακα:

Στοιχείο	EN 71-3 σε mg/kg, που μετατρέπει τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών (που υιοθετούνται από το εθνικό δίκαιο)	Νέα οδηγία περί παιχνιδιών σε mg/kg
Μόλυβδος	90	160
Αρσενικό	25	47
Υδράργυρος	60	94
Βάριο	1 000	56 000
Αντιμόνιο	60	560

- 14 Η Γερμανική Κυβέρνηση ισχυρίστηκε ότι, ακόμα και αν η σύγκριση περιοριζόταν στις τιμές που ισχύουν για την κατηγορία «υλικό παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο», αυτή και μόνον η σύγκριση θα αρκούσε για να αποδειχθεί, χωρίς να χρειάζεται να ληφθούν υπόψη οι δύο άλλες κατηγορίες, ότι η εφαρμογή των διατάξεων της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών οδηγεί σε καθαρή αύξηση της επιτρεπόμενης μετανάστευσης των βαρέων μετάλλων. Η εν λόγω οδηγία δεν διευκρινίζει σαφώς σε ποια αναλογία τα όρια μετανάστευσης εκάστης των τριών κατηγοριών ορίζονται σε σχέση με τις άλλες. Πρέπει συνεπώς να ληφθεί ως αφετηρία η αρχή ότι η αναφερόμενη ποσότητα μπορεί να μεταναστεύσει κάθε ημέρα από κάθε κατηγορία. Τα όρια μετανάστευσης πρέπει συνεπώς να εκτιμώνται σωρευτικά και προστιθέμενα, προκειμένου να καθοριστεί η ολική έκθεση για την περίπτωση κατά την οποία ένα παιδί έρχεται σε επαφή με παιχνίδια που εμπίπτουν στις τρεις κατηγορίες κατά τη διάρκεια μιας και της αυτής ημέρας.
- 15 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στις 2 Μαρτίου 2012, η Επιτροπή δέχθηκε το αίτημα της Γερμανικής Κυβερνήσεως χωρίς περιορισμούς για τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες. Για το βάριο και τον μόλυβδο, δέχθηκε το αίτημα αυτό «μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος των κανόνων δικαίου της Ένωσης περί νέων οριακών τιμών [...], αλλά όχι πέραν της 21ης Ιουλίου 2013». Για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, αντιθέτως, η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα.

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Μαΐου 2012, η Γερμανική Κυβέρνηση άσκησε προσφυγή ζητώντας την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στον βαθμό που η Επιτροπή απέρριψε με την απόφαση αυτή το αίτημά της περί διατηρήσεως των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο και την ενέκρινε μόνο μέχρι τις 21 Ιουλίου 2013 για το βάριο και τον μόλυβδο.
- 17 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 13 Φεβρουαρίου 2013, η Γερμανική Κυβέρνηση υπέβαλε την υπό κρίση αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητεί, κατ' ουσίαν, από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου:
- να εγκρίνει, προσωρινώς, τις κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις, που διατηρούν τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο, έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής·
 - επικουρικώς, να διατάξει την Επιτροπή να εγκρίνει, προσωρινώς, τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.
- 18 Με τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, τις οποίες κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Φεβρουαρίου 2013, η Επιτροπή ζητεί από τον Πρόεδρο του Γενικού Δικαστηρίου:
- να κρίνει την αίτηση απαράδεκτη ή, επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να φέρει τα επιπλέον δικαστικά έξοδα που προκλήθηκαν από τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων κατά τη λήψη της αποφάσεως επί των δικαστικών εξόδων της κύριας δίκης.
- 19 Η Γερμανική Κυβέρνηση απάντησε στις παρατηρήσεις της Επιτροπής με υπόμνημα της 14ης Μαρτίου 2013. Η Επιτροπή έλαβε οριστικώς θέση επί του υπομνήματος αυτού με υπόμνημα της 27ης Μαρτίου 2013.

Σκεπτικό

- 20 Από τον συνδυασμό, αφενός, των άρθρων 278 ΣΛΕΕ και 279 ΣΛΕΕ και, αφετέρου, του άρθρου 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προκύπτει ότι ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί, εφόσον εκτιμά ότι τούτο επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή της εκτελέσεως μιας προσβαλλομένης πράξεως ή να διατάξει τα αναγκαία προσωρινά μέτρα.
- 21 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ορίζει ότι οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Συνεπώς, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως και άλλα προσωρινά μέτρα εφόσον αποδεικνύεται ότι η λήψη τους δικαιολογείται εκ πρώτης όψεως βάσει των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών (*fumus boni juris*) και ότι τα μέτρα αυτά είναι επείγοντα, υπό την έννοια ότι είναι αναγκαία, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των συμφερόντων του αιτούντος, να διαταχθούν και να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί της κυρίας προσφυγής. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων προβαίνει επίσης, αν το κρίνει αναγκαίο, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων (βλ. διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2011, T-393/10 R, *Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 2011, σ. II-1697, σκέψη 12 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 22 Στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εξετάσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και παραμένει ελεύθερος να καθορίσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υποθέσεως, τον τρόπο κατά τον οποίο πρέπει να εξακριβωθεί η συνδρομή των διαφόρων αυτών προϋποθέσεων καθώς και τη σειρά με την οποία θα διεξαχθεί η εξέταση αυτή, εφόσον κανένας κανόνας κοινοτικού δικαίου δεν του επιβάλλει προκαθορισμένο σχέδιο αναλύσεως για να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εκδόσεως διατάξεως προσωρινών μέτρων (βλ. προπαρατεθείσα διάταξη Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 13 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 23 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων εκτιμά ότι διαθέτει όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για να αποφανθεί επί της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, χωρίς να είναι σκόπιμο να ακούσει προηγουμένως τις προφορικές εξηγήσεις των διαδίκων.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων

- 24 Η Επιτροπή φρονεί ότι η αίτηση προσωρινών μέτρων είναι απαράδεκτη, διότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν έχει έννομο συμφέρον. Αν η κύρια προσφυγή, που αποσκοπεί στην ακύρωση μιας αρνητικής αποφάσεως, ευδοκιμήσει, η Επιτροπή θα πρέπει να εκδώσει νέα απόφαση επιτρέποντας παρέκκλιση, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη τη δικαστική ακυρωτική απόφαση και ασκώντας την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει υπό παρόμοιες περιστάσεις. Με την αίτησή της ασφαλιστικών μέτρων, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επιδιώκει, στην πραγματικότητα, να επιτύχει την αναστολή της εκτελέσεως μιας αρνητικής αποφάσεως. Ένας τέτοιος στόχος όμως είναι καταρχήν αδιανόητος στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων (βλ. διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 2009, T-396/09 R, Vereniging Milieudedefensie και Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, στο εξής: διάταξη Milieudedefensie). Κατά την Επιτροπή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσπαθεί να παρακάμψει τον κανόνα αυτό περί παραδεκτού που περιορίζει το αντικείμενο των αιτήσεων προσωρινών μέτρων και, για να το επιτύχει, υποβάλλει, στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, αιτήματα που βαίνουν πέραν των αιτημάτων που υπέβαλε στην κύρια δίκη, πράγμα που συνιστά απειλή για τη θεσμική ισορροπία.
- 25 Όσον αφορά το κύριο αίτημα, με το οποίο ζητείται να προβεί ο ίδιος ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων στην προσωρινή έγκριση της διατηρήσεως των επίδικων εθνικών διατάξεων, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορεί να ενεργεί ως διοικητική αρχή ούτε να προβαίνει σε πολύπλοκες εκτιμήσεις τεχνικών ζητημάτων αντ' αυτής. Όσον αφορά το επικουρικό αίτημα, αν αυτό γίνει δεκτό στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, τούτο θα ισοδυναμεί με το να διαταχθεί η Επιτροπή να αντλήσει συγκεκριμένες συνέπειες από τη δικαστική ακυρωτική απόφαση. Το δίκαιο της Ένωσης δεν γνωρίζει τέτοιο είδος ενδίκου βοηθήματος για τη διατύπωση διαταγής, το οποίο θα ισοδυναμούσε με τη διαταγή λήψεως ενός μέτρου που υπερβαίνει τις αρμοδιότητες του δικαστή της ουσίας (διάταξη Milieudedefensie, σκέψη 42). Περαιτέρω, το παραδεκτό της αιτήσεως προσωρινών μέτρων εξαρτάται από την ύπαρξη στενής συνάφειας μεταξύ του αιτούμενου προσωρινού μέτρου και των αιτημάτων της κύριας προσφυγής. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί να ασκήσει αρμοδιότητες που δεν διαθέτει ο δικαστής της ουσίας (διάταξη Milieudedefensie, σκέψεις 39 επ.). Αυτό ακριβώς όμως είναι που επιδιώκει να επιτύχει η αιτούσα.
- 26 Η Γερμανική Κυβέρνηση εκτιμά, αντιθέτως, ότι υπάρχει όντως δεσμός συνάφειας μεταξύ της αιτήσεως προσωρινών μέτρων και της προσφυγής επί της ουσίας. Οι διατάξεις που διέπουν την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων αποτελούν έκφραση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας που καθιερώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2010, C 83, σ. 389) (στο εξής: Χάρτης). Διασφαλίζουν στον προσφεύγοντα το δικαίωμα προσωρινής δικαστικής προστασίας, στον βαθμό που αυτή είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα της αποφάσεως που θα εκδοθεί επί της ουσίας. Όταν, όπως εν προκειμένω, η κύρια προσφυγή αφορά,

στην πραγματικότητα, αίτημα με το οποίο ζητείται να απευθυνθεί διαταγή, αλλά ο προσφεύγων αναγκάζεται να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, πρέπει να του παρέχεται προσωρινή δικαστική προστασία είτε δυνάμει του άρθρου 278 ΣΛΕΕ είτε δυνάμει του άρθρου 279 ΣΛΕΕ.

- 27 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι σκοπός της διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι η διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της μελλοντικής επί της ουσίας αποφάσεως [βλ., κατά την έννοια αυτή, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2004, C-7/04 P(R), Επιτροπή κατά Akzo και Akcros, Συλλογή 2004, σ. I-8739, σκέψη 36]. Κατά συνέπεια, η διαδικασία αυτή έχει παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με την κύρια δίκη προς την οποία συναρτάται (διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 1996, T-228/95 R, *Lehrfreund* κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-111, σκέψη 61), οπότε η απόφαση την οποία λαμβάνει ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να έχει προσωρινό χαρακτήρα, υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζει τη μέλλουσα να εκδοθεί απόφαση επί της ουσίας ούτε να την στερεί πρακτικής αποτελεσματικότητας (διατάξεις του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Μαΐου 1991, C-313/90 R, *CIRFS* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2557, σκέψη 24, και του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1995, *Connolly* κατά Επιτροπής, T-203/95 R, Συλλογή 1995, σ. II-2919, σκέψη 16). Επιπλέον, το ζητούμενο συντηρητικό μέτρο πρέπει να συνδέεται αρκετά στενά με το αντικείμενο της κύριας προσφυγής και δεν πρέπει να κείται εκτός του πλαισίου της αποφάσεως επί της ουσίας που ενδέχεται να λάβει το Γενικό Δικαστήριο (διατάξεις του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 29ης Μαρτίου 2001, T-18/01 R, *Goldstein* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1147, σκέψη 14, και της 2ας Ιουλίου 2004, T-78/04 R, *Sumitomo Chemical* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2049, σκέψη 43).
- 28 Όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων η οποία αποσκοπεί απλώς και μόνο στην αναστολή εκτελέσεως αρνητικής αποφάσεως είναι καταρχήν απαράδεκτη, καθόσον η αιτούμενη αναστολή δεν είναι ικανή αυτή καθαυτήν να τροποποιήσει την έννομη κατάσταση του αιτούντος. Ωστόσο, η αίτηση που υπέβαλε η Γερμανική Κυβέρνηση δεν είναι ακριβώς αίτηση αναστολής εκτελέσεως κατά την έννοια του άρθρου 278 ΣΛΕΕ. Η εν λόγω κυβέρνηση ζητεί μάλλον τη λήψη προσωρινού μέτρου κατά την έννοια του άρθρου 279 ΣΛΕΕ. Ούτε όμως το άρθρο 279 ΣΛΕΕ, ούτε το άρθρο 104 του Κανονισμού Διαδικασίας, ούτε κατά μείζονα λόγο το άρθρο 47 του Χάρτη επιτρέπουν να κριθεί μια τέτοια αίτηση απαράδεκτη για τον λόγο και μόνον ότι η προσφυγή με την οποία συναρτάται αποσκοπεί στην ακύρωση αρνητικής αποφάσεως [βλ., συναφώς, επίσης διάταξη του αντιπροέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013, C-551/12 P(R), *EDF* κατά Επιτροπής, σκέψη 41].
- 29 Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η νομολογία περιέχει πλήθος παραδειγμάτων προσωρινών μέτρων τα οποία ελήφθησαν στο πλαίσιο προσφυγών ακυρώσεως κατά αρνητικών αποφάσεων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων έκρινε, συγκεκριμένα, αναγκαίο να παράσχει την αιτούμενη προσωρινή δικαστική προστασία μέχρι την περάτωση της κύριας διαδικασίας (βλ., μεταξύ άλλων, το διατακτικό των διατάξεων του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2009, T-95/09 R, *United Phosphorus* κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή της 16ης Νοεμβρίου 2012, T-341/12 R, *Evonik Degussa* κατά Επιτροπής, και *Akzo Nobel* κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-345/12 R, καθώς και της 11ης Μαρτίου 2013, T-462/12 R, *Pilkington Group* κατά Επιτροπής).
- 30 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι συγκεκριμένες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως συνηγορούν έντονα υπέρ του παραδεκτού του προσωρινού μέτρου που ζήτησε η Γερμανική Κυβέρνηση.
- 31 Συγκεκριμένα, το άρθρο 55 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών προβλέπει ότι το παράρτημα II, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών –το οποίο περιέχει τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, το μόλυβδο και τον υδράργυρο που η Γερμανική Κυβέρνηση επιθυμεί να διατηρήσει όπως ακριβώς προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο– θα καταργηθεί μόλις στις 20 Ιουλίου 2013. Τούτο σημαίνει ότι οι επίδικες οριακές τιμές παραμένουν σε ισχύ μέχρι τις 20 Ιουλίου 2013. Στον βαθμό που η Επιτροπή, στην προσβαλλόμενη απόφαση, απέρριψε το αίτημα περί διατηρήσεως

των τιμών αυτών για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, και το δέχθηκε για το βάριο και τον μόλυβδο μόνο μέχρι τις 21 Ιουλίου 2013, η απαγόρευση διατηρήσεώς τους που εντεύθεν προκύπτει θα αρχίσει να ισχύει μόλις από τις 21 Ιουλίου 2013. Κατά συνέπεια, η Γερμανική Κυβέρνηση μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να συνεχίσει να εφαρμόζει τις προηγούμενες εν λόγω οριακές τιμές μέχρι τις 20 Ιουλίου 2013, με ή χωρίς την άδεια της Επιτροπής, υπό την επιφύλαξη της ενδεχόμενης υποχρεώσεώς της να μεταφέρει, ήδη πριν από την ημερομηνία αυτή, το παράρτημα II, μέρος III, σημείο 13, της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών στο εθνικό δίκαιο (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω).

- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Γερμανική Κυβέρνηση έπρεπε να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως εντός της προθεσμίας που καθορίζει το άρθρο 263, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ, δηλαδή πριν από τα μέσα Μαΐου 2012, ενώ η προσωρινή δικαστική προστασία που προβλέπει το άρθρο 278 ΣΛΕΕ δεν της παρέχεται μέχρι τις 20 Ιουλίου 2013 καθόσον, μέχρι την ημερομηνία αυτή, η έννομη κατάσταση της οποίας επιθυμεί τη δημιουργία –υπό την έννοια της συνεχούς δυνατότητας εφαρμογής των προηγούμενων οριακών τιμών– της έχει ήδη εξασφαλιστεί από το άρθρο 55 της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών. Η Γερμανική Κυβέρνηση δεν μπορεί συνεπώς, λογικά, να ζητήσει τη διατήρηση των οριακών αυτών τιμών πέραν της 20ής Ιουλίου 2013 παρά με αίτηση λήψεως προσωρινού μέτρου που θα διαταχθεί σύμφωνα με το άρθρο 279 ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή δεν μπορεί, επομένως, να της προσάπτει ότι επιδιώκει να παρακάμψει με αθέμιτο τρόπο τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 278 ΣΛΕΕ.
- 33 Στο μέτρο που η Επιτροπή διατείνεται ότι το αιτούμενο προσωρινό μέτρο απειλεί τη θεσμική ισορροπία και υπερβαίνει το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του δικαστή της ουσίας, πρέπει να υπομνησθεί ότι, στον τομέα των προσωρινών μέτρων, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαθέτει αρμοδιότητες των οποίων η ενέργεια έναντι των θεσμικών οργάνων της Ένωσης βαίνει πέραν των αποτελεσμάτων που παράγει μια ακυρωτική δικαστική απόφαση (βλ., κατά την έννοια αυτή, διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 5ης Αυγούστου 1983, 118/83 R, CMC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2583, σκέψη 53, και διατακτικό της διατάξεως του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 1993, T-7/93 R και T-9/93 R, Langnese-Iglo και Schöller κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-131), υπό την προϋπόθεση ότι τα προσωρινά αυτά μέτρα εφαρμόζονται μόνον κατά τη διάρκεια της κύριας διαδικασίας, δεν προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας και δεν εμποδίζουν την πρακτική αποτελεσματικότητα της αποφάσεως αυτής.
- 34 Όπως ορθώς παρατήρησε η Γερμανική Κυβέρνηση, η χορήγηση του προσωρινού μέτρου που ζητεί δεν προδικάζει την απόφαση επί της ουσίας. Η διατήρηση των κοινοποιηθεισών εθνικών διατάξεων θα εγκριθεί μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ήτοι μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της ουσίας. Αυτή η αμιγώς προσωρινή έγκριση δεν συνεπάγεται καμία εκτίμηση του βασίμου της προσβαλλομένης αποφάσεως, εκτίμηση που θα αποτελέσει το αντικείμενο της αποφάσεως επί της ουσίας. Εν πάση περιπτώσει, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία η Γερμανική Κυβέρνηση αποσκοπεί, κατ' ουσίαν, να μπορέσει να εφαρμόσει τις προηγούμενες οριακές τιμές πέραν της 20ής Ιουλίου 2013, παρουσιάζει επαρκώς στενή συνάφεια με την προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στον βαθμό που η απόφαση αυτή της απαγορεύει *de facto* να τις διατηρήσει σε ισχύ πέραν της ημερομηνίας αυτής.
- 35 Όσον αφορά την πρακτική αποτελεσματικότητα της αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί επί της ουσίας, είναι προφανές ότι η χορήγηση του αιτηθέντος προσωρινού μέτρου δεν θα έθιγε το αποτέλεσμα δικαστικής αποφάσεως με την οποία θα απορριπτόταν η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Γερμανική Κυβέρνηση, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 107, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το μέτρο αυτό θα καθίστατο αυτομάτως άκυρο ήδη από την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως. Αν το Γενικό Δικαστήριο ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θα υποχρεωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ, να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η ακύρωση αυτή, σεβόμενη το σκεπτικό της αποφάσεως. Α υποθεθεί ότι η Επιτροπή θα απορρίψει εκ νέου το αίτημα περί διατηρήσεως που υπέβαλε η Γερμανική Κυβέρνηση, στηριζόμενη, για παράδειγμα, σε νέους λόγους, το μέτρο που θα έχει καταστεί άκυρο συνεπεία του άρθρου 107, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας δεν θα εμποδίζει τη συνέπεια αυτή της δικαστικής

αποφάσεως. Αντιθέτως, αν η Επιτροπή δεχθεί το αίτημα περί διατηρήσεως για να συμμορφωθεί με το σκεπτικό της δικαστικής αποφάσεως, το αιτηθέν προσωρινό μέτρο θα είναι όλως ιδιαιτέρως ικανό να εξασφαλίσει, ήδη από τώρα, την πλήρη αποτελεσματικότητα μιας μελλοντικής ακυρωτικής δικαστικής αποφάσεως που θα αποτελούσε αντικείμενο μιας τέτοιας εκτελέσεως.

- 36 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή ομοίως δεν μπορεί να υποστηρίξει βασίμως ότι το αιτηθέν προσωρινό μέτρο θα έβαινε πέραν αυτού που το Γενικό Δικαστήριο θα ήταν σε θέση να δεχθεί σε μια μελλοντική ακυρωτική απόφαση. Συναφώς, αρκεί να διαπιστωθεί, στο πλαίσιο της παρούσας εξετάσεως του παραδεκτού της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, ότι η Γερμανική Κυβέρνηση ανέφερε λυσιτελώς (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Ιανουαρίου 1986, 169/84, Cofaz κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 391, σκέψη 28) ότι οι εθνικές οριακές τιμές που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή με σκοπό τη διατήρησή τους διασφάλιζαν ένα επίπεδο προστασίας της υγείας των παιδιών υψηλότερο από αυτό που προκύπτει από την εφαρμογή των οριακών τιμών της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών, ότι η μη χορήγηση του προσωρινού μέτρου που ζήτησε για το χρονικό διάστημα μεταξύ της 21ης Ιουλίου 2013 και της εκδόσεως της δικαστικής αποφάσεως επί της ουσίας θα συνιστούσε απειλή σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας για την υγεία των παιδιών και ότι το συμφέρον του οποίου ζητείται η προστασία, ήτοι η δημόσια υγεία, είναι κομβικής σημασίας.
- 37 Με βάση την πειστική αυτή έκθεση της Γερμανικής Κυβερνήσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων μπορεί, στο πλαίσιο της εξετάσεως του παραδεκτού της υποβληθείσας ενώπιόν του αιτήσεως, να υποθέσει με επαρκή βεβαιότητα ότι, για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που θα απέρρεαν από μια δικαστική ακυρωτική απόφαση, η Επιτροπή θα δεχόταν το επίδικο αίτημα περί διατηρήσεως. Το αιτηθέν προσωρινό μέτρο παραμένει συνεπώς εντός των ορίων των μέτρων που η Επιτροπή θα όφειλε, πιθανότατα, να λάβει για την εκτέλεση μιας τέτοιας δικαστικής αποφάσεως.
- 38 Επί του σημείου αυτού, πρέπει να διακριθεί η υπό κρίση περίπτωση από την επίμαχη περίπτωση στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η διάταξη *Milieudéfensive*, που αφορούσε μια άδεια παρεκκλίσεως με την οποία η Επιτροπή είχε απαλλάξει ένα κράτος μέλος από την τήρηση ορισμένων οριακών τιμών στον τομέα της ποιότητας του αέρα. Η Επιτροπή είχε απορρίψει ως απαράδεκτο το αίτημα που της είχε υποβάλει μια οργάνωση προστασίας του περιβάλλοντος, προκειμένου να προβεί σε μια «εσωτερική επανεξέταση» της άδειας αυτής. Η προσφεύγουσα οργάνωση είχε ασκήσει προσφυγή κατά της απορριπτικής αυτής αποφάσεως και όχι κατά της αδειάς παρεκκλίσεως αυτής καθεαυτήν. Η εν λόγω οργάνωση είχε επιπλέον υποβάλει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ζητώντας, μεταξύ άλλων, να υποχρεωθεί η Επιτροπή να διατάξει το οικείο κράτος μέλος να τηρήσει αμελλητί τις οριακές τιμές. Στις σκέψεις 37 έως 41 της διατάξεως *Milieudéfensive*, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κρίθηκε απαράδεκτη με το σκεπτικό ότι η χορήγηση του αιτηθέντος προσωρινού μέτρου θα ισοδυναμούσε, στην πραγματικότητα, με εξαναγκασμό της Επιτροπής σε ανάκληση της παρεκκλίσεως, ενώ μια δικαστική απόφαση που θα ακύρωνε την απορριπτική απόφαση θα την υποχρέωνε μόνο να ενεργήσει και να πραγματοποιήσει, υπό την επιφύλαξη του αποτελέσματός της, την αρχικώς απορριφθείσα επανεξέταση, τοσούτω μάλλον που η συζήτηση μεταξύ των διαδίκων ουδόλως αποσκοπούσε στο αποτέλεσμα αυτό, αλλά αφορούσε μόνο ζητήματα παραδεκτού. Συνεπώς, η ανάκληση της παρεκκλίσεως ουδόλως θα αποτελούσε την αναγκαία συνέπεια της αποφάσεως αυτής, οπότε το αιτηθέν προσωρινό μέτρο θα έβαινε πολύ πέραν των μέτρων που η Επιτροπή θα έπρεπε να λάβει για να συμμορφωθεί προς την δικαστική ακυρωτική απόφαση δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ (βλ., σχετικά με παρόμοια περίπτωση αφορώσα το δίκαιο της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων, προπαρατεθείσα διάταξη *CIRFS* κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 20 έως 23).
- 39 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η αίτηση προσωρινών μέτρων πρέπει να κριθεί παραδεκτή, αλλά αποκλειστικά όσον αφορά το αίτημα που υποβλήθηκε επικουρικώς. Από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ προκύπτει, συγκεκριμένα, ότι μόνον η η Επιτροπή είναι αρμόδια να εγκρίνει τις αιτήσεις περί διατηρήσεως που της υποβάλλουν τα κράτη μέλη, ενώ ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν είναι, καταρχήν, αρμόδιος παρά να διατάξει το οικείο θεσμικό όργανο να λάβει ή να μη λάβει συγκεκριμένα μέτρα.

Επί του fumus boni juris

- 40 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η προϋπόθεση σχετικά με το *fumus boni juris* πληρούται όταν τουλάχιστον ένας από τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλε ο προσφεύγων προς στήριξη της κύριας προσφυγής φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, λυσιτελής και, εν πάση περιπτώσει, δεν φαίνεται να είναι αβάσιμος. Αρκεί προς τούτο να εγείρει ο λόγος αυτός ακυρώσεως πολύπλοκα και λεπτά ζητήματα τα οποία, εκ πρώτης όψεως, δεν μπορούν να αποκλειστούν ως αλυσιτελή, αλλά χρήζουν εμπεριστατωμένης εξετάσεως, την οποία μπορεί να διενεργήσει μόνον το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της ουσίας, ή να προκύπτει από τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι διάδικοι ότι υπάρχει, στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας δίκης, σημαντική νομική διαφωνία της οποίας η λύση δεν επιβάλλεται εκ προοιμίου (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα διάταξη *Westfälische Drahtindustrie κ.λπ. κατά Επιτροπής*, σκέψη 54, και διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2012, T-52/12 R, Ελλάδα κατά Επιτροπής, σκέψη 13 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

Επί της προσωρινής άδειας για χρήση των οριακών τιμών του μολύβδου και του βαρίου

- 41 Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή συνόδευσε την έγκριση των κοινοποιηθεισών εθνικών διατάξεων σχετικά με τις οριακές τιμές για τον μόλυβδο και το βάριο με μια προθεσμία λήγουσα στις 21 Ιουλίου 2013 το αργότερο. Το άρθρο 114, παράγραφος 6, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ δεν προβλέπει τέτοιο χρονικό περιορισμό, οπότε η επιλογή που είχε η Επιτροπή ήταν μόνο μεταξύ της εγκρίσεως και της απορρίψεως. Η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να εκδώσει την απόφασή της περιορίζεται ρητώς σε έξι μήνες. Το γράμμα της διατάξεως αυτής δεν της επιτρέπει να επιβάλει χρονικό περιορισμό, κατά μείζονα δε λόγο έναν κάθετο περιορισμό όπως αυτός τον οποίο επέβαλε εν προκειμένω, που θα παράσχει στις υπηρεσίες της την ευχέρεια να εξετάσουν εν συνεχεία ενδεχόμενες προσαρμογές του μέτρου εναρμονίσεως.
- 42 Η Γερμανική Κυβέρνηση προσθέτει ότι η οικονομία του άρθρου 114, παράγραφος 6, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προσφέρει, και αυτή, επιχείρημα κατά της δυνατότητας της Επιτροπής να συνοδεύσει μια απόφαση εκδοθείσα στη βάση αυτή με έναν χρονικό περιορισμό. Πρώτον, το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 6 δημιουργεί ένα τεκμήριο εγκρίσεως όταν η Επιτροπή δεν αποφαίνεται εντός της εξαμήνης προθεσμίας που προβλέπει το προηγούμενο εδάφιο. Δεύτερον, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου 6, η Επιτροπή μπορεί να παρατείνει κατά έξι μήνες την αρχική προθεσμία μόνον κατ' εξαίρεση. Τρίτον, το άρθρο 114, παράγραφος 7, ΣΛΕΕ επιβάλλει στην Επιτροπή, όταν εγκρίνει κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις, να εξετάζει άμεσα αν είναι σκόπιμο να προτείνει προσαρμογή του μέτρου εναρμονίσεως. Ο κανόνας αυτός αποσκοπεί στη διασφάλιση του ότι η βραδύτητα μιας διαδικασίας διατηρήσεως των εθνικών διατάξεων δεν θα προκαλέσει ζημία στο αιτούν κράτος μέλος. Η Επιτροπή υποχρεούται συνεπώς ρητώς να εξετάσει τη σκοπιμότητα και το περιεχόμενο μιας ενδεχόμενης προσαρμογής αμέσως μετά τη χορήγηση της εγκρίσεώς της.
- 43 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η επιχειρηματολογία της Γερμανικής Κυβερνήσεως παραγνωρίζει το σύστημα που προβλέπει το άρθρο 114 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η έγκριση αυστηρότερων εθνικών διατάξεων συνιστά ακριβώς παρέκκλιση από τα μέτρα εναρμονίσεως. Μακράν του να επικαλεσθεί κάποια εξαίρεση, συνόδευσε την έγκρισή της με έναν χρονικό περιορισμό αποκλειστικά και μόνο για να δημιουργήσει μια κατάσταση συμβατή με το μέτρο εναρμονίσεως, εγκρίνοντας ταυτοχρόνως, για περιορισμένο χρονικό διάστημα, ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας. Ο χρονικός περιορισμός καθιστά δυνατή την ταχεία περάτωση της διαδικασίας και την αποφυγή ενδεχόμενης δεύτερης διαδικασίας στηριζόμενης στο άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ. Η Επιτροπή προέκρινε τη λύση αυτή, διότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είχε από πολύ νωρίς εκδηλώσει την αποδοκιμασία της όσον αφορά την προσέγγιση που αυτή είχε επιλέξει, παρά το γεγονός ότι είχε ήδη ξεκινήσει ενέργειες για την προσαρμογή των οριακών τιμών στις πλέον πρόσφατες επιστημονικές

γνώσεις. Φάνηκε συνεπώς λογικό να περιορίσει χρονικά την έγκριση, καθόσον τούτο αποτελούσε τον μοναδικό τρόπο να διασφαλίσει την ανά πάσα στιγμή εφαρμογή ομοιόμορφων κανόνων στις επίμαχες ουσίες που βρίσκονται στα παιχνίδια που διατίθενται στο εμπόριο εντός της εσωτερικής αγοράς.

- 44 Η Επιτροπή διατείνεται ότι η παρεμπόδιση κάθε μέτρου αποσκοπούντος στην εισαγωγή αυστηρότερων διατάξεων στην κλίμακα της Ένωσης μέχρι την περάτωση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφος 6, ΣΛΕΕ θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό της προστασίας που επιδιώκει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών και προς τη σημασία που το δίκαιο της Ένωσης δίδει στην προστασία της υγείας. Ένα τέτοιο αποτέλεσμα θα ήταν προδήλως παράλογο. Ο χρονικός περιορισμός των εγκρίσεων της παρέχει, αντιθέτως, στην Επιτροπή τη δυνατότητα ευρέσεως, εν ανάγκη, πιο ελαστικών λύσεων που να εμποδίζουν κατά το δυνατόν λιγότερο τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης. Τούτο της παρέχει, ταυτοχρόνως, τη δυνατότητα να λάβει υπόψη τις θεμιτές ανησυχίες των κρατών μελών.
- 45 Συναφώς, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων διαπιστώνει, καταρχάς, ότι, στο σημείο 54 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αναγνώρισε ρητώς ότι τα όρια μετανάστευσης που καθόρισε η νέα οδηγία περί παιχνιδιών για τον μόλυβδο δεν παρείχαν κατάλληλο επίπεδο προστασίας για τα παιδιά, πράγμα που την οδήγησε στην κίνηση μιας διαδικασίας αναθεώρησης των επίμαχων οριακών τιμών. Για τον λόγο αυτό η Επιτροπή έκρινε, στο σημείο 55 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις σχετικά με τον μόλυβδο δικαιολογούνταν από σημαντικές επιταγές προστασίας της ανθρώπινης υγείας. Το αυτό ισχύει, εν συνεχεία, όσον αφορά το βάριο: στο σημείο 48 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αναγνώρισε εξίσου ρητώς ότι οι τιμές που πρότεινε η Γερμανική Κυβέρνηση διασφάλιζαν πιθανώς υψηλότερο επίπεδο προστασίας της υγείας των παιδιών. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, στο σημείο 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή έκρινε ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις σχετικά με το βάριο δικαιολογούνταν από σημαντικές επιταγές προστασίας της ανθρώπινης υγείας.
- 46 Πρέπει να προστεθεί, τέλος, ότι, στο σημείο 94 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή παρατήρησε ότι τα εθνικά μέτρα που κοινοποίησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για τον μόλυβδο και το βάριο δεν αποτελούσαν ούτε μέσο αυθαίρετης δυσμενούς διακρίσεως, ούτε συγκεκαλυμμένο εμπόδιο στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, ούτε δυσανάλογο κώλυμα στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η Επιτροπή κατέληξε συναφώς στο συμπέρασμα ότι είχε λόγους για να δεχθεί ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να επιτραπούν «υπό την επιφύλαξη χρονικού περιορισμού».
- 47 Από τα ανωτέρω προκύπτει συνεπώς ότι η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι πληρούνταν όλες οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ όσον αφορά τον μόλυβδο και το βάριο. Επιπλέον, αναγνώρισε ότι συμφωνούσε με την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας όσον αφορά το ότι η έγκριση έπρεπε να παρασχεθεί εφόσον πληρούνταν οι προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ. Ανέφερε εντούτοις ότι, μεταξύ των προϋποθέσεων αυτών, περιλαμβανόταν επίσης εκείνη που αφορούσε τον αναγκαίο χαρακτήρα των εθνικών διατάξεων, πράγμα που ίσχυε εν προκειμένω μέχρι τη θέσπιση των οριακών τιμών που προκύπτουν από τη νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Πέραν του χρονικού αυτού ορίου, οι εθνικές διατάξεις θα έπαυαν να είναι αναγκαίες. Η κατάσταση αυτή συνηγορούσε υπέρ του χρονικού περιορισμού με τον οποίο συνόδευσε την έγκρισή της.
- 48 Όσον αφορά την αναθεώρηση των οριακών τιμών που καθόρισε η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, η Επιτροπή διευκρίνισε, με τις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, ότι είχε κοινοποιήσει στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, στις 3 Ιανουαρίου 2013, ένα σχέδιο κανονισμού περί τροποποίησης της εν λόγω οδηγίας και προσαρμογής των οριακών τιμών που ισχύουν για το βάριο. Μετά την κοινοποίηση του σχεδίου αυτού, έπρεπε να τηρήσει μια προθεσμία 60 ημερών, δηλαδή μέχρι τις 4 Μαρτίου 2013, προτού μπορέσει να το υιοθετήσει. Κατά τη λήξη της προθεσμίας και αφού ελάμβανε υπόψη ενδεχόμενες παρατηρήσεις, θα μπορούσε να υποβάλει το εν λόγω σχέδιο στην κανονιστική επιτροπή, πράγμα που είχε «προβλέψει να κάνει» τον Μάρτιο του 2013 με βάση την έγγραφη διαδικασία. «Αν η κανονιστική επιτροπή εγκρίνει το σχέδιο με ειδική πλειοψηφία», θα

αρχίσει να τρέχει μια προθεσμία τριών μηνών, κατά την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μπορούν να διατυπώσουν αντιρρήσεις. «Αν δεν διατυπώσουν αντιρρήσεις», η Επιτροπή θα μπορεί να θεσπίσει το σχέδιο. Τα νέα όρια μετανάστευσης για το βάριο θα μπορούσαν στην περίπτωση αυτή να τεθούν σε ισχύ τον Ιούλιο του 2013.

- 49 Όπως μπορεί εύκολα να γίνει κατανοητό από την έκθεση αυτή, η θέση σε ισχύ των νέων ορίων μετανάστευσης για το βάριο που σχεδιάζει η Επιτροπή εξαρτάται από διάφορα αστάθμητα στοιχεία. Συνοδεύοντας την έγκρισή της με μια αυστηρή προθεσμία «μη [εκτεινόμενη] πέραν της 21ης Ιουλίου 2013», όπως έπραξε στο άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δημιούργησε συνεπώς, εκ πρώτης όψεως, τον κίνδυνο για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να χρειαστεί να παραιτηθεί από τους εθνικούς της κανόνες πριν από τη θέση σε ισχύ ενδεχόμενων νέων ορίων μετανάστευσης, ενώ οι κανόνες αυτοί διασφαλίζουν αδιαμφισβήτητα ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας από αυτό που παρέχουν τα ισχύοντα όρια της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών και η διατήρηση των εν λόγω κανόνων δικαιολογείται συνεπώς από σημαντικές επιταγές προστασίας της υγείας. Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία της Γερμανικής Κυβέρνησεως –κατά την οποία η επιβολή μιας τέτοιας προθεσμίας δεν αντιστοιχεί σε «διατήρηση» κατά την έννοια του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ και ισοδυναμεί με καταστρατήγηση του συστήματος των προθεσμιών και του τεκμηρίου εγκρίσεως που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφοι 4 έως 7, ΣΛΕΕ– φαίνεται *prima facie* να μην είναι αβάσιμη.
- 50 Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο για την προσαρμογή των οριακών τιμών που ισχύουν για τον μόλυβδο την οποία σχεδιάζει η Επιτροπή. Συγκεκριμένα, και η ίδια η Επιτροπή λαμβάνει ως αφετηρία την αρχή ότι οι νέες τιμές θα μπορέσουν να θεσπιστούν μόλις τον Ιανουάριο 2014 το νωρίτερο, δηλαδή, εν πάση περιπτώσει, μετά την εκπνοή της αυστηρής προθεσμίας με την οποία συνόδευσε την έγκρισή της, η οποία λήγει στις 21 Ιουλίου 2013.
- 51 Επιβάλλεται συνεπώς η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα που η Γερμανική Κυβέρνηση προέβαλε σχετικά με τη χρονικά περιορισμένη έγκριση των οριακών τιμών που ισχύουν για τον μόλυβδο και το βάριο έχουν πολύ σοβαρό χαρακτήρα και θέτουν ζητήματα τα οποία, εκ πρώτης όψεως, χρήζουν εμπεριστατωμένης εξετάσεως, η οποία εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστή της ουσίας. Συναφώς, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων παρουσιάζει συνεπώς *fumus boni juris*.
- 52 Πρέπει, ήδη στο σημείο αυτό, να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή, σε περίπτωση που η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων γίνει δεκτή επί του σημείου αυτού, θα μπορεί ανά πάσα στιγμή να υποβάλει αίτηση δυνάμει του άρθρου 108 του Κανονισμού Διαδικασίας, αν θεωρεί ότι οι περιστάσεις έχουν μεταβληθεί κατά τρόπο δυνάμενο να δικαιολογήσει τροποποίηση ή κατάργηση του προσωρινού μέτρου, πράγμα που θα ισχύει, για παράδειγμα, αν επέλθει εν τω μεταξύ προσαρμογή των οριακών τιμών που ισχύουν για τον μόλυβδο ή το βάριο, ή για αμφότερα τα στοιχεία αυτά.

Επί της απορρίψεως της αιτήσεως εγκρίσεως των οριακών τιμών που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο

- 53 Κατά τη Γερμανική Κυβέρνηση, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 114, παράγραφοι 4 και 6, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή παραγνώρισε το προσήκον κριτήριο εκτιμήσεως, όταν, για να δικαιολογήσει την άρνησή της για τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, της προσήψε ότι παρέλειψε να αποδείξει ότι τα όρια μετανάστευσης που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών δεν παρείχαν κατάλληλο επίπεδο προστασίας ή ότι θα είχαν πιθανώς ολέθριες συνέπειες για την υγεία. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 2003, C-3/00, Δανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2003, σ. I-2643, σκέψεις 63 και 64), ένα κράτος μέλος θα μπορούσε, για να δικαιολογήσει τη διατήρηση των εθνικών του διατάξεων, να επικαλεστεί το γεγονός ότι αξιολογεί τον κίνδυνο για τη δημόσια υγεία διαφορετικά απ' ό,τι ο νομοθέτης με το επίμαχο μέτρο εναρμονίσεως. Το αιτούν κράτος μέλος θα έπρεπε να αποδείξει αποκλειστικά, στην περίπτωση αυτή, ότι οι εθνικοί του κανόνες

διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας της δημόσιας υγείας απ' ό,τι το μέτρο εναρμονίσεως του δικαίου της Ένωσης και ότι οι κανόνες αυτοί δεν υπερβαίνουν αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

- 54 Αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η Γερμανική Κυβέρνηση εκπλήρωσε όλες τις υποχρεώσεις της όσον αφορά τις αποδείξεις. Οι εθνικές οριακές τιμές, οι οποίες είναι πανομοιότυπες με εκείνες του παραρτήματος II, μέρος II, σημείο 3, της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών, και οι οριακές τιμές που προβλέπονται στο παράρτημα II, μέρος III, σημείο 13, της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών θα μπορούσαν να συγκριθούν μόνο μετά από μετατροπή, διότι οι πρώτες εκφράζονται με όρους βιοδιαθεσιμότητας, ενώ οι δεύτερες εκφράζονται με όρους ορίων μετανάστευσης. Η Γερμανική Κυβέρνηση πραγματοποίησε τη μετατροπή σε όρια μετανάστευσης βάσει της προδιαγραφής EN 71-3 (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), στη συνέχεια συνέκρινε τις οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας, μετά την εξάντληση των ανώτατων ορίων μετανάστευσης που επιτρέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών για τις τρεις κατηγορίες συστάσεως των παιχνιδιών, με τις οριακές τιμές της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών (ανεξάρτητα από τη σύσταση των παιχνιδιών). Μετά τη μετατροπή αυτή, τα όρια μετανάστευσης που προβλέπουν οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις αποδείχθηκαν χαμηλότερα από εκείνα που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Για τα επίμαχα στοιχεία, η τελευταία αυτή επιτρέπει συνεπώς μεγαλύτερη μετανάστευση από εκείνη που επιτρέπουν οι εν λόγω εθνικές διατάξεις, πράγμα που συνεπάγεται εντονότερη έκθεση των παιδιών στις βλαβερές ουσίες. Τούτο αποδεικνύει ότι οι ίδιες αυτές εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας από αυτό που προκύπτει από την εφαρμογή της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών, όπως αυτό επιβεβαιώνεται από τον ακόλουθο πίνακα:

Στοιχείο	Οριακή τιμή βιοδιαθεσιμότητας δυνάμει του γερμανικού δικαίου (αντιστοιχεί στην παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών)	Οριακή τιμή βιοδιαθεσιμότητας δυνάμει της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών		
		μγ/ημέρα ανεξάρτητα από τη σύσταση της ύλης του παιχνιδιού	μγ/ημέρα σε ξηρή, εύθρυπτη, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτη ύλη του παιχνιδιού	μγ/ημέρα σε υγρή ή κολλώδη ύλη του παιχνιδιού
Αντιμόνιο	0,2	4,5	4,5	4,5
Αρσενικό	0,1	0,38	0,36	0,38
Υδράργυρος	0,5	0,75	0,76	0,76

- 55 Για τη Γερμανική Κυβέρνηση, τούτο αποδεικνύει ότι, για κάθε στοιχείο και κάθε σύσταση, οι οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που προβλέπει η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών είναι χαμηλότερες από εκείνες που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Κατά συνέπεια, από χωριστή εξέταση για κάθε σύσταση προκύπτει ήδη ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας της υγείας των παιδιών απ' ό,τι οι διατάξεις της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών. Η διαπίστωση αυτή όμως ενισχύεται ακόμη περισσότερο αν πραγματοποιηθεί, για κάθε στοιχείο, συνολική εξέταση με πρόσθεση των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, μετά τη μετατροπή, για τις τρεις συστάσεις της ύλης των παιχνιδιών.
- 56 Η Επιτροπή εκτιμά, αντιθέτως, ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις (και οι οριακές τιμές που προβλέπονταν στην παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών επί των οποίων στηρίζονται οι διατάξεις αυτές) δεν προστατεύουν την υγεία πιο αποτελεσματικά απ' ό,τι οι διατάξεις της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών και ότι, αντιθέτως, στην πλειονότητα των περιπτώσεων, οι γερμανικοί κανόνες διασφαλίζουν σημαντικά χαμηλότερη προστασία κατά του αντιμονίου, του αρσενικού και του

υδράργυρου, όπως αποδεικνύεται από τον ακόλουθο πίνακα, στον οποίο οι οριακές τιμές μετανάστευσης που προβλέπει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών συγκρίνονται με τα μέτρα που κοινοποίησε η Γερμανική Κυβέρνηση, όπου οι αριθμοί παραπέμπουν στην ανώτερη αποδεκτή ποσότητα σε mg κάθε στοιχείου το οποίο μπορεί να ελευθερωθεί (το οποίο μπορεί να «μεταναστεύσει») από ένα kg ύλης του παιχνιδιού:

Στοιχείο	Νέα οδηγία περί παιχνιδιών Μετανάστευση από το υλικό των παιχνιδιών, σε mg/kg			Κοινοποιηθέντα μέτρα εκφραζόμενα υπό τη μορφή μετανάστευσης σε mg/kg EN 71-3
	Υγρή ή κολλώδης ύλη	Ξηρή, εύθρυπτη, με μορφή σκόνης ή εύκαμπτη ύλη	Υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο	
Αντιμόνιο	11,3	45	560	60
Αρσενικό	0,9	3,8	47	25
Υδράργυρος	1,9	7,5	94	60

- 57 Κατά την Επιτροπή, από τον πίνακα αυτό προκύπτει σαφώς ότι, για την υγρή και ξηρή ύλη, οι τιμές που κοινοποίησε η Γερμανική Κυβέρνηση είναι σαφώς υψηλότερες από εκείνες της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών. Οι κοινοποιηθείσες οριακές τιμές δεν είναι χαμηλότερες παρά για το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο, το οποίο όμως είναι, κατά γενικό κανόνα, δυσκολότερα διαθέσιμο, ακριβώς διότι πρέπει καταρχάς να ξυστεί.
- 58 Η Επιτροπή αμφισβητεί τη σύγκριση που έκανε η Γερμανική Κυβέρνηση στον πίνακα που της υπέβαλε (βλ. σκέψη 54 ανωτέρω). Συγκεκριμένα, η δεύτερη κολόνα δείχνει τη βιοδιαθεσιμότητα που επιδιώκουν ως στόχο οι γερμανικές διατάξεις (και η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών), ενώ οι τρεις κολόνες δεξιά δείχνουν τη βιοδιαθεσιμότητα που επιτυγχάνεται στην πράξη χάρη στη νέα οδηγία περί παιχνιδιών, δηλαδή λαμβανομένης υπόψη της απορροφώμενης ύλης παιχνιδιού. Για να είναι ορθή η σύγκριση, θα πρέπει, και για την παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών, να υπολογιστεί η βιοδιαθεσιμότητα που δύναται να επιτευχθεί στην πράξη, τούτο δε και για τις τρεις συστάσεις της ύλης των παιχνιδιών. Προς τούτο, θα πρέπει να πολλαπλασιαστεί το όριο μετανάστευσης για ένα συγκεκριμένο στοιχείο, δηλαδή η ανώτερη ποσότητα του στοιχείου αυτού του οποίου η απελευθέρωση γίνεται δεκτή ανά kg ύλης παιχνιδιού, επί την ποσότητα ύλης παιχνιδιού που καταπίνει το παιδί που παίζει: 100 mg για την ξηρή (και άλλη) ύλη, 400 mg για τον άργιλο για προπλάσματα και τις δακτυλομπογιές ή την υγρή (και άλλη) ύλη και 8 mg για το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο. Ο ακόλουθος πίνακας καταδεικνύει το αποτέλεσμα αυτό:

Στοιχείο	Παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών				Νέα οδηγία περί παιχνιδιών		
	Βιοδιαθεσιμότητα σε mg/ημέρα, ως στόχος	Βιοδιαθεσιμότητα σε mg/ημέρα επιτυγχανόμενη στην πράξη μέσω της προδιαγραφής EN 71-3 για ...			Βιοδιαθεσιμότητα σε mg/ημέρα επιτυγχανόμενη στην πράξη μέσω της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών για...		
		Ξηρή ύλη 100 mg	Άργιλος για προπλάσματα και δακτυλομπογιές 400 mg	Υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο 8 mg	Ξηρή ύλη 100 mg	Υγρή ύλη 400 mg	Υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο 8 mg
Αντιμόνιο	0,2	6	24	0,5	4,5	4,5	4,5
Αρσενικό	0,1	2,5	10	0,2	0,4	0,36	0,38
Υδράργυρος	0,5	2,5	10	0,5	0,75	0,76	0,76

- 59 Από τη σύγκριση αυτή προκύπτει ότι, για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, η νέα οδηγία περί παιχνιδιών είναι, εκτός από την περίπτωση του υλικού που απομακρύνεται με ξύσιμο, συνολικά αυστηρότερη από την κανονιστική ρύθμιση που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επιθυμεί να της επιτραπεί να διατηρήσει. Οι κοινοποιηθείσες διατάξεις δεν εξυπηρετούν συνεπώς την προστασία της υγείας, οπότε το καθοριστικό στοιχείο που απαιτεί το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, ήτοι τον προσήκοντα χαρακτήρα του μέτρου, λείπει στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 60 Συναφώς, επιβάλλεται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων η διαπίστωση ότι η διαμάχη μεταξύ της Γερμανικής Κυβερνήσεως και της Επιτροπής σχετικά με τις «ορθές» οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο που περιέχονται στα παιχνίδια εγείρει ζητήματα άκρως τεχνικής φύσεως. Τούτο ισχύει, ειδικότερα, όσον αφορά τη μετατροπή των οριακών τιμών μετανάστευσης και βιοδιαθεσιμότητας.
- 61 Όσον αφορά τη μετατροπή αυτή, η Γερμανική Κυβέρνηση αμφισβητεί τη λυσιτέλεια «των οριακών τιμών βιοδιαθεσιμότητας που μπορούν να επιτευχθούν στην πράξη» που η Επιτροπή έλαβε πολλαπλασιάζοντας τα όρια μετανάστευσης που αντιστοιχούν στην προδιαγραφή EN 71-3 επί τις εκτιμήσεις απορροφώμενων ποσοτήτων, ήτοι 100 mg, 400 mg και 8 mg. Η αντίρρηση αυτή δεν είναι απολύτως αβάσιμη εκ πρώτης όψεως, στον βαθμό που η Γερμανική Κυβέρνηση παρατηρεί ότι τα όρια μετανάστευσης της προδιαγραφής EN 71-3 καθορίστηκαν βάσει της υποθέσεως ότι η ημερήσια ποσότητα απορροφώμενης ύλης παιχνιδιού είναι μόνον 8 mg και ότι η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών (καθώς και οι εθνικές διατάξεις που στηρίζονται στην οδηγία αυτή), αφενός, επιβάλλει ήδη τις ισχύουσες οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας και, αφετέρου, ορίζει τη μέγιστη ημερήσια βιοδιαθεσιμότητα που οφείλεται στη χρησιμοποίηση των παιχνιδιών και απαγορεύει την υπέρβασή της. Στο μέτρο που η Γερμανική Κυβέρνηση προσθέτει ότι οι «οριακές τιμές βιοδιαθεσιμότητας που μπορούν να επιτευχθούν στην πράξη» και τις οποίες καθόρισε η Επιτροπή δεν είναι ορθές, διότι οι κατά τον τρόπο αυτό υπολογισθείσες τιμές είναι πολύ υψηλότερες από αυτές που επιτρέπει, σε απόλυτα μεγέθη, η παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών, οπότε η παραδοχή στην οποία η Επιτροπή στήριξε τη μετατροπή της είναι ασύμβατη προς τις ίδιες τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας, και η θέση αυτή δεν φαίνεται εκ πρώτης όψεως να είναι απολύτως αλυσιτελής.
- 62 Περαιτέρω, η Επιτροπή αναγνωρίζει και η ίδια ότι, ακόμη και βάσει της δικής της μεθόδου μετατροπής, οι κοινοποιηθείσες εθνικές οριακές τιμές είναι, για το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο, χαμηλότερες από εκείνες που καθορίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, μολονότι στο υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο το παιδί έχει δυσκολότερα πρόσβαση, διότι το υλικό αυτό πρέπει καταρχάς να ξυστεί. Ερωτηθείσα σχετικώς, η Επιτροπή ανέφερε, ως παράδειγμα υλικού που απομακρύνεται με ξύσιμο, τις επικαλύψεις των επιφανειών (χρώματα, βερνίκια), τις πλαστικές ύλες και άλλα υλικά, όπως το δέρμα, το χαρτόνι, το ξύλο και τα υφάσματα όπως οι πλούσες, αλλά και το γυαλί ή τον χάλυβα. Διευκρίνισε ότι το ίδιο το παιδί, παίζοντας, δαγκώνει το παιχνίδι, το ξύνει με τα δόντια του, το πιπιλάει ή το γλύφει και μπορεί έτσι να καταπιεί το υλικό που απομακρύνεται με ξύσιμο. Με βάση αυτές τις εξηγήσεις όμως δεν μπορεί να καθοριστεί εκ πρώτης όψεως γιατί παιχνίδια που έχουν ξυστεί –δηλαδή παιχνίδια που έχουν χρησιμοποιηθεί πολύ, όπως αυτά που βρίσκονται συχνά στα νηπιαγωγεία, στους βρεφονηπιακούς σταθμούς, στους παιδικούς σταθμούς, και στις πολυμελείς οικογένειες– είναι δυσκολότερα διαθέσιμα απ' ό,τι παιχνίδια με άλλες συστάσεις υλικών ούτε γιατί ο κίνδυνος για την υγεία που προκύπτει πρέπει να θεωρηθεί αμελητέος. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αριθμητικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ο βαθμός σπανιότητας παρόμοιων παιχνιδιών. Επομένως, ουδόλως μπορεί να υποστηριχθεί ότι, όσον αφορά το υλικό του παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο, οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις δεν μπορούν να διασφαλίσουν την προστασία της υγείας, κατά την έννοια του άρθρου 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.
- 63 Εφόσον η Επιτροπή υποστηρίζει επιπλέον ότι οι διατάξεις των οποίων η Γερμανική Κυβέρνηση ζητεί την έγκριση στηρίζονται σε μεθόδους που χρονολογούνται προ 30 περίπου ετών, αρκεί να παρατηρηθεί ότι, στη νέα οδηγία περί παιχνιδιών, ο ίδιος ο νομοθέτης επιτρέπει ρητώς οι οριακές τιμές που στηρίζονται στις μεθόδους αυτές να παραμείνουν σε ισχύ μέχρι τις 20 Ιουλίου 2013. Οι εθνικές οριακές τιμές τις οποίες, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επέτρεψε εγκαίρως για

το βάριο και τον μόλυβδο στηρίζονται, και αυτές, στις εν λόγω μεθόδους. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπορεί βασίμως, *prima facie*, να υποστηρίξει ότι το καθεστώς των οριακών τιμών που θεσπίστηκε με την παλαιά οδηγία περί παιχνιδιών είναι εντελώς απηρχαιωμένο, επιστημονικά ξεπερασμένο και συνεπώς προδήλως ακατάλληλο.

- 64 Ομοίως δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα της Επιτροπής που αντλείται από το γεγονός ότι κανένα άλλο κράτος μέλος δεν διατύπωσε την παραμικρή επιφύλαξη σχετικά με τις νέες οριακές τιμές. Συγκεκριμένα, ένα κράτος μέλος έχει απολύτως την ευχέρεια, ειδικότερα στον τομέα της υγείας, να αξιολογεί τον κίνδυνο που ορισμένες ουσίες δημιουργούν για τον πληθυσμό διαφορετικά απ' ό,τι ο νομοθέτης της Ένωσης όταν καταρτίζει ένα μέτρο εναρμόνισης, πράγμα που παρέχει τη δυνατότητα στο κράτος αυτό να διατηρήσει τις εθνικές του διατάξεις σε ισχύ στον βαθμό που μπορεί να αποδείξει ότι αυτές προστατεύουν την (εθνική) δημόσια υγεία καλύτερα από το επίμαχο μέτρο εναρμόνισης και ότι δεν υπερβαίνουν αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Δανία κατά Επιτροπής, σκέψεις 63 και 64).
- 65 Πρέπει, συνεπώς, να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα επιχειρήματα που εξέθεσε η Γερμανική Κυβέρνηση σχετικά με την άρνηση εγκρίσεως των οριακών τιμών που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο εγείρουν πολύπλοκα ζητήματα τα οποία, εκ πρώτης όψεως, δεν μπορούν να αποκλειστούν ως αλυσιτελή, αλλά χρήζουν εμπειριστατωμένης εξετάσεως, η οποία πρέπει να διενεργηθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας της κύριας δίκης, ενδεχομένως αφού ζητηθεί η γνώμη πραγματογνώμονα σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 66 Τέλος, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει την ύπαρξη ενδεχόμενης αυθαίρετης δυσμενούς διακρίσεως, ενδεχόμενου συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών ή ενδεχόμενου εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ωστόσο, όπως ορθώς τονίζει η Γερμανική Κυβέρνηση, και η ίδια η Επιτροπή δέχθηκε, με την απόφαση αυτή, ότι οι γερμανικές διατάξεις σχετικά με τον μόλυβδο, το βάριο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες ίσχυαν αδιακρίτως για όλα τα προϊόντα και δεν συνεπάγονταν ούτε αυθαίρετη δυσμενή διάκριση, ούτε περιορισμό του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών, ούτε εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να ισχύει κάτι διαφορετικό για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, καθόσον οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις είναι συναφώς πανομοιότυπες.
- 67 Επομένως, η προϋπόθεση σχετικά με το *fumus boni juris* πληρούται και όσον αφορά την άρνηση εγκρίσεως των οριακών τιμών που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο.

Επί του επείγοντος

- 68 Πρέπει να υπομνησθεί ότι ο σκοπός της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων είναι να εξασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της μελλοντικής αποφάσεως επί της ουσίας, προκειμένου να αποφευχθούν κενά στη δικαστική προστασία που παρέχει ο δικαστής της Ένωσης (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 1996, C-399/95 R, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-2441, σκέψη 46). Για την επίτευξη του στόχου αυτού, το επείγον μιας αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την υπάρχουσα ανάγκη προσωρινής κρίσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί την αναστολή [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Νοεμβρίου 1999, C-329/99 P(R), Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. I-8343, σκέψη 94]. Στον διάδικο που προβάλλει τον κίνδυνο τέτοιας ζημίας εναπόκειται να αποδείξει ότι η επέλευσή της μπορεί να προβλεφθεί με επαρκή βαθμό πιθανότητας (βλ., κατά την έννοια αυτή, διατάξεις του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 1993, C-280/93 R, Γερμανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-3667, σκέψη 34, και του Προέδρου του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2001, C-180/01 P-R, Επιτροπή κατά NALOO, Συλλογή 2001, σ. I-5737, σκέψη 53).

- 69 Εν προκειμένω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι, ελλείψει των αιτηθέντων προσωρινών μέτρων, κινδυνεύει να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στο χρονικό διάστημα μεταξύ της 20ής Ιουλίου 2013 και της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου επί της ουσίας. Το απειλούμενο έννομο συμφέρον είναι η υγεία των παιδιών, τα οποία κινδυνεύουν να έλθουν σε επαφή με παιχνίδια που δεν έχουν παραχθεί με τήρηση των οριακών τιμών που προβλέπουν οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις, οι οποίες παρέχουν υψηλότερη προστασία από αυτή που παρέχει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών. Η ζημία είναι σοβαρή, διότι η υγεία, αυτή καθαυτήν, αποτελεί ιδιαίτερος σημαντική αξία και διότι τα παιδιά, που είναι οι πιο ευαίσθητοι καταναλωτές, δεν μπορούν να αποφασίσουν μόνα τους σχετικά με τους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται. Η ζημία αυτή, αν επέλθει, θα είναι μη αναστρέψιμη, διότι, εκ φύσεως, οι προσβολές της υγείας δεν μπορούν να εξαλειφθούν αναδρομικά.
- 70 Η Επιτροπή αντιτείνει, κατ' ουσίαν, ότι, ακόμα και αν οι οριακές τιμές της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών συνεπάγονταν υψηλότερο επίπεδο προστασίας, τούτο δεν θα σήμαινε ότι οι διατάξεις της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών θα συνεπάγονταν σοβαρές και ανεπανόρθωτες ζημίες από τις 20 Ιουλίου 2013. Περαιτέρω, ελλείψει *fumus boni juris*, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπορεί να επικαλεστεί το επείγον.
- 71 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η υπό κρίση υπόθεση αφορά την προστασία της υγείας των παιδιών τα οποία κινδυνεύουν να έλθουν σε επαφή με παιχνίδια που περιέχουν ορισμένα βαρέα μέταλλα. Όσον αφορά τον προσδιορισμό οριακών τιμών για την παρουσία των βαρέων αυτών μετάλλων στα παιχνίδια, το άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ προβλέπει τη δυνατότητα διατηρήσεως των εθνικών διατάξεων που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 36 ΣΛΕΕ, δηλαδή από απαιτήσεις που συνδέονται, μεταξύ άλλων, με την προστασία της υγείας των προσώπων. Σύμφωνα με το άρθρο 191, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ, το οποίο αφορά, και αυτό, την προστασία της ανθρώπινης υγείας, η πολιτική που πρέπει να ασκείται στον τομέα αυτό στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στην αρχή της προφύλαξης.
- 72 Η αρχή της προφύλαξης, η οποία συνιστά γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, επιτρέπει στα θεσμικά όργανα της τελευταίας αυτής να λαμβάνουν μέτρα προστασίας, οσάκις υφίστανται αμφιβολίες ως προς τη συνδρομή ή τη σημασία των κινδύνων για την υγεία των ατόμων, χωρίς να οφείλουν να αναμένουν να αποδειχθεί πλήρως το υποστατό και η σοβαρότητα των εν λόγω κινδύνων (βλ. διάταξη του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων του Γενικού Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2007, T-257/07 R, Γαλλία κατά Επιτροπής, Σύλλογή 2007, σ. I-4153, σκέψεις 60 και 61 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Τα εν λόγω όργανα οφείλουν μάλιστα να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα, προκειμένου να προλάβουν ορισμένους δυνητικούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία που προέρχονται από συγκεκριμένο προϊόν, ενώ μπορούν να περιοριστούν στην παροχή σοβαρών και πειστικών ενδείξεων οι οποίες, χωρίς να αποκλείουν την επιστημονική αβεβαιότητα, δημιουργούν εύλογες αμφιβολίες για το αβλαβές του προϊόντος αυτού (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Μαρτίου 2013, T-539/10, *Acino* κατά Επιτροπής, σκέψεις 63 και 66).
- 73 Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων πρέπει όμως, και αυτός, να λάβει υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές που στηρίζονται στην αρχή της προφύλαξης και αφορούν την ύπαρξη και τη σοβαρότητα δυνητικών κινδύνων για την υγεία, οσάκις καλείται να κρίνει το ζήτημα αν η επίμαχη νομική πράξη μπορεί, με επαρκή βαθμό πιθανότητας, να προκαλέσει σοβαρές και ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία. Ειδικότερα, δεν μπορεί να αποκλείσει τέτοιου είδους βλάβες ως αμιγώς υποθετικές για τον λόγο και μόνον ότι εξακολουθεί να υπάρχει επιστημονική αβεβαιότητα για τους ενδεχόμενους κινδύνους για την υγεία.
- 74 Εν προκειμένω, προκειμένου να εξεταστεί το επείγον, πρέπει, καταρχάς, να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η Γερμανική Κυβέρνηση απέδειξε την ύπαρξη *fumus boni juris*.

- 75 Ακολούθως, όσον αφορά τις οριακές τιμές που ισχύουν για το βάριο και τον μόλυβδο, η Επιτροπή αναγνώρισε και η ίδια, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις δικαιολογούνταν από σοβαρές επιταγές προστασίας της υγείας: συνεπώς επέτρεψε τη διατήρησή τους. Επομένως, η Γερμανική Κυβέρνηση, η οποία είχε το δικαίωμα να εκτιμήσει την ύπαρξη κινδύνου για τη δημόσια υγεία, καταρχήν, διαφορετικά απ' ό,τι είχε πράξει ο νομοθέτης της Ένωσης στο πλαίσιο της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών (βλ., κατά την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Δανία κατά Επιτροπής, σκέψεις 63 και 64), απέδειξε, επαρκώς κατά νόμο, ότι οι εθνικές της διατάξεις διασφάλιζαν, εκ πρώτης όψεως, καλύτερη προστασία της δημόσιας υγείας απ' ό,τι οι διατάξεις της νέας οδηγίας περί παιχνιδιών και ότι οι εθνικές αυτές διατάξεις δεν υπερέβαιναν αυτό που ήταν αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- 76 Δεδομένου ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν, *prima facie*, για το βάριο και τον μόλυβδο, υψηλότερο επίπεδο προστασίας από αυτό που παρέχει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα παιδιά τα οποία πρέπει να προστατευθούν θα εκτεθούν σε κινδύνους δυνάμενους να θίξουν την υγεία τους κατά τρόπο σοβαρό και ανεπανόρθωτο, αν δεν επιτραπεί το επίπεδο αυτό προστασίας. Η Επιτροπή, στο μέτρο που αντιτείνει ότι η νέα οδηγία περί παιχνιδιών διασφαλίζει ήδη υψηλό επίπεδο προστασίας, οπότε η ζημία που προκαλείται από αυτή τη διαφορά μεταξύ των δύο αυτών επιπέδων δεν είναι ούτε σοβαρή ούτε ανεπανόρθωτη, θέτει εν αμφιβόλω το ζήτημα της φύσεως και του περιεχομένου του εθνικού επιπέδου προστασίας, μολονότι και η ίδια έχει βεβαιώσει ότι οι επίμαχες εθνικές διατάξεις δικαιολογούνταν από «σοβαρές επιταγές προστασίας της υγείας». Εν πάση περιπτώσει, η προβολή της επιχειρηματολογίας αυτής, η οποία είναι αντιφατική αυτή καθαυτήν, είναι ατυχής αν ληφθεί υπόψη η «επανεθνικοποίηση» της πολιτικής της υγείας, της οποίας η αρχή αναγνωρίζεται στο άρθρο 114, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ.
- 77 Εν πάση περιπτώσει, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της προφύλαξης, φαίνεται επιβεβλημένος ο χαρακτηρισμός ως σοβαρών και ανεπανόρθωτων των βλαβών στην υγεία που δύναται να προκαλέσει η επαφή με βαρέα μέταλλα, όπως το βάριο και ο μόλυβδος, κατά μείζονα λόγο όταν η εκτιθέμενη στον κίνδυνο ομάδα που πρέπει να προστατευθεί είναι εκείνη των παιδιών που χειρίζονται παιχνίδια. Η επιχειρηματολογία την οποία προέβαλε η Γερμανική Κυβέρνηση για να αποδείξει το επείγον (βλ. σκέψη 69 ανωτέρω) πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτή.
- 78 Τούτο ισχύει επίσης για τις οριακές τιμές που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο, μολονότι η Επιτροπή δεν αναγνώρισε ότι οι εθνικές διατάξεις που αφορούν τις τιμές αυτές δικαιολογούνταν από σοβαρές επιταγές προστασίας της υγείας. Συγκεκριμένα, βάσει ουδενός στοιχείου μπορεί να αποκλειστεί ότι, μετά από εμπεριστατωμένη εξέταση, ο δικαστής της ουσίας θα απαντήσει στα πολύπλοκα ζητήματα που ήγειρε συναφώς η Γερμανική Κυβέρνηση (βλ. σκέψη 65 ανωτέρω) υπό την έννοια ότι οι επίμαχες εθνικές διατάξεις που ισχύουν για το αντιμόνιο, το αρσενικό και τον υδράργυρο διασφαλίζουν, και αυτές, πεδίο προστασίας υψηλότερο από εκείνο που θέσπισε η νέα οδηγία περί παιχνιδιών, οπότε τα παιδιά που πρέπει να προστατευθούν θα εκτίθονταν σε κινδύνους σοβαρών και ανεπανόρθωτων βλαβών της υγείας τους, αν δεν επιτρεπόταν αυτό το επίπεδο προστασίας. Καίτοι δεν είναι σίγουρο ότι ο δικαστής της ουσίας θα αποφανθεί όντως κατά την έννοια αυτή, η αβεβαιότητα αυτή δεν παρέχει τη δυνατότητα στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, λαμβανομένης υπόψη της αρχής της προφύλαξης, να αρνηθεί την ύπαρξη κινδύνου σοβαρών και ανεπανόρθωτων βλαβών στην υγεία, ακόμη λιγότερο καθόσον η Γερμανική Κυβέρνηση προέβαλε σοβαρά και πειστικά επιχειρήματα τα οποία δημιουργούν αμφιβολίες όσον αφορά το επίπεδο προστασίας που διασφαλίζει η νέα οδηγία περί παιχνιδιών (βλ. σκέψη 61 ανωτέρω) και καθόσον και η ίδια η Επιτροπή δέχθηκε, όσον αφορά το υλικό παιχνιδιού που απομακρύνεται με ξύσιμο, ότι οι κοινοποιηθείσες εθνικές οριακές τιμές ήταν χαμηλότερες από εκείνες που επιβάλλει η εν λόγω οδηγία.
- 79 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η Γερμανική Κυβέρνηση απέδειξε, επαρκώς κατά νόμο, το επείγον για τη χορήγηση του αιτηθέντος προσωρινού μέτρου.

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

- 80 Κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο της σταθμίσεως των διαφόρων εμπλεκόμενων συμφερόντων ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει να καθορίσει κατά πόσον το συμφέρον του αιτούντος τα προσωρινά μέτρα διαδίκου για τη χορήγηση των μέτρων αυτών υπερσχύει του συμφέροντος που αντιπροσωπεύει η άμεση εφαρμογή της επίδικης πράξεως εξετάζοντας, επίσης, αν η τυχόν ακύρωση της πράξεως αυτής από τον δικαστή που θα κρίνει την ουσία της διαφοράς θα επέτρεπε την αναστροφή της καταστάσεως που θα έχει προκαλέσει η άμεση εκτέλεσή της και, αντιστρόφως, αν η χορήγηση των αιτηθέντων προσωρινών μέτρων θα ήταν ικανή να εμποδίσει την επίδικη πράξη να παραγάγει πλήρως το αποτέλεσμά της σε περίπτωση απορρίψεως της κύριας προσφυγής (βλ., κατά την έννοια αυτή, διατάξεις του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2011, T-457/09 R, Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband κατά Επιτροπής, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 69, και της 16ης Νοεμβρίου 2012, T-345/12 R, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 24 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 81 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Γερμανική Κυβέρνηση απέδειξε τόσο το επείγον της αιτήσεως της ασφαλιστικών μέτρων όσο και την ύπαρξη *fumus boni juris*, πρέπει να της αναγνωρισθεί έννομο συμφέρον για χορήγηση του αιτηθέντος προσωρινού μέτρου.
- 82 Ε συνεχεία, η εν λόγω κυβέρνηση παρατηρεί, ορθώς, ότι η χορήγηση προσωρινού μέτρου που θα ακολουθηθεί από την απόρριψη της κύριας προσφυγής θα θίξει, βεβαίως, το συμφέρον που συνδέεται με την προσέγγιση των νομοθεσιών εντός της εσωτερικής αγοράς, κατά την έννοια του συνδυασμού των διατάξεων του άρθρου 114, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και του άρθρου 26 ΣΛΕΕ, αλλά το μειονέκτημα αυτό που θα προκύψει για την εσωτερική αγορά πρέπει να θεωρηθεί σχετικώς έλασσον. Συγκεκριμένα, οι οριακές τιμές που προβλέπουν οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις, που είναι πανομοιότυπες με εκείνες της παλαιάς οδηγίας περί παιχνιδιών, είναι ήδη γνωστές και καθιερωμένες εδώ και δεκαετίες στον τομέα των παιχνιδιών, οπότε ο εν λόγω τομέας είναι σε θέση να τις εφαρμόζει και να τις τηρεί χωρίς δυσκολία. Εν πάση περιπτώσει και κυρίως, το μειονέκτημα αυτό για την εσωτερική αγορά δεν είναι μη αναστρέψιμο, αλλά μόνο προσωρινό, λόγω του ότι, μετά την απόφαση επί της ουσίας, τα παιχνίδια θα μπορούν εκ νέου να εισάγονται και να διανέμονται. Αντιθέτως, αν απορριφθεί η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, αλλά ο δικαστής της ουσίας δεχθεί την προσφυγή, η υγεία των παιδιών μπορεί εν τω μεταξύ να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη.
- 83 Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το συμφέρον της Επιτροπής για απόρριψη της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκλείψει μπροστά στο συμφέρον της Γερμανικής Κυβερνήσεως να της επιτραπεί η διατήρηση των κοινοποιηθεισών εθνικών διατάξεων, τοσούτω μάλλον που το αιτηθέν προσωρινό μέτρο απλώς θα διατηρήσει μια έννομη κατάσταση η οποία υφίσταται ήδη από το 1988, καθόσον η διατήρηση αυτή θα χορηγηθεί μόνο για περιορισμένο χρονικό διάστημα. Συγκεκριμένα, η έγγραφη διαδικασία στην υπόθεση T-198/12 έχει περατωθεί από τις 14 Δεκεμβρίου 2012, οπότε μπορεί να αναμένεται ότι το Γενικό Δικαστήριο θα αποφανθεί στην κύρια δίκη εντός των προσεχών μηνών.
- 84 Δεδομένου ότι πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις βάσει των οποίων μπορεί να χορηγηθεί το επικουρικό αιτηθέν προσωρινό μέτρο, πρέπει να γίνει δεκτό το αντίστοιχο αίτημα.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

- 1) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα επιτρέψει τη διατήρηση των εθνικών διατάξεων που κοινοποιήθηκαν από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και αφορούν τις οριακές τιμές για το αντιμόνιο, το αρσενικό, το βάριο, τον μόλυβδο και τον υδράργυρο που περιέχονται στα παιχνίδια έως ότου το Γενικό Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά τα λοιπά.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 15 Μαΐου 2013.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
M. Jaeger